

KOLME

ON

KOVA

SANA

MARKUS

KRONSTRÖM

**KOLME
ON
KOVA
SANA**

Markus Kronström

Some:

Instagram: kirjoittajamarkuskronstrom

Facebook: KirjoittajaMarkusKronstrom

Twitter: MarkusKronstrom

Teokset:

Peilikuvia (2020)

Kolme on kova sana (2021)

KOLME
ON
KOVA
SANA

MARKUS
KRONSTRÖM

2. painos

© 2021 Markus Kronström

Kannen kuvat, suunnittelu ja taitto:

MK & EAOS Pictures

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4676-9

Sinulle

VIKKO- LUKEMISTO

Jonna & Olli:

”Etsimme kolmatta pyörää
kamarin puolelle”

Jonna: ”Olli on meistä se kiimaisin!”

Mies tai nainen – kumpi vain käy!

Olli: ”Jonna on upea, seksikäs nainen”

ME TARVITSEMME KOLMANNEN pyörän piristämään seksielämäämme. Me emme tarvitse kolmatta pyörää suhteeseemme. Me olemme olleet yhdessä jo 20 vuotta, ja vielä ON ja OFF, OFF ja ON -suhdetta ainakin 3 ellei peräti 5 vuotta ennen sitä. Kaikki on hyvin. Kaikki on periaatteessa ihan hyvin. To-dellakin. Mutta seksieroottisen elämän puolella voisi vaihtelu vir-kistää. Ratkaisu tähän on kolmas pyörä kamarin puolelle.

Aaron naurahi ja laski Viikkolukemiston syliinsä. Hän kääntyi katsomaan vieressään rauhallisesti nukkuvaa ja tuhisevaa Henrikiä. Viikkolukemisto on vähemmän tieteellinen, viikoittain ilmestyvä hersyvän juoruileva aikakauslehti, jossa on erittäin kattava TV- ja radio-osio. Nimenomaan TV-listauksien vuoksihan Aaron lehden vuosikertaa onkin tilannut jo... Parempi kun ei lasketa vuosia siinä asiassa. Aivan liian kauan, jos Henrikiltä kysyttäisiin. Lehdessä oli tällä kertaa erään tunnetun julkkispariskunnan haas-tattelu, jossa he kertoivat etsivänsä jatkuvasti kolmatta pyörää pi-ristämään seksielämänsä kamarin puolella. Pariskunnan molem-mat osapuolet olivat avoimesti biseksuaaleja, joten kolmanneksi pyöräksi kävisi kumpi vain, mies tai nainen.

”Sä et Henkka varmaan kuuna päivänä suostuisi, että tähän meidän kamariin tulisi kolmas pyörä piristämään meidän seksielä-määmme”, Aaron sanoi liikuttaen vain huuliaan sanomatta sanaakaan ääneen, ja pudotti lehden sängyn viereen lattialle.

Hän katsoi Henrikiä pitkään. Siirsi sitten katseensa sängyn oman puolensa yöpöydällä olevaan kelloon. ”23:37” oli hyvä aika yrittää nukkua, jos meinasia nousta aamuseitsemältä. Henrikin herätys puolestaan olisi kuudelta ja Henrik osasi aina olla niin hiljainen siirtyessään pois sängystä ja makuuhuoneesta, että vain

hänen kännykkänsä herätyspiippailu olisi ainoa ääni mikä aamukuudelta tulisi huoneessa kuulumaan.

Aaron vilkaisi vielä kerran kännykkäänsä. Ei uusia tekstareita, messenger- eikä WhatsApp-viestejä. Mutta herätys oli asetettu oikein: ”07:00”. Hän laski kännykkänsä sängyn oman puolensa yöpöydälle. Sitten vielä silmälasit koteloon kännykän viereen.

”Mitäs sanot Henkka, jos me hankittaisiin kolmas pyörä pirstämään meidän seksielämäämme?” hän ajatteli mielessään ja sulki sitten silmänsä.

A PPELSIINI, BANAANI, KAURAPUURO, lasillinen vettä, iso mukillinen vahvaa mustaa kahvia, ja koko tuo komeus kahdelle ihmiselle oli ihan riittävästi täyttämään Aaronin ja Henrikin keittiön sopuisan pienen aamiaispöydän. Edellisten ja kundien itsensä lisäksi pöytään oli mahdutettu osiinsa jaettu, tuoreelta painomusteelta vielä vienosti tuoksahtava aamun Hesari. Aaron silmäili nopeasti kotimaan ja ulkomaan uutiset, kulttuurin, kuolinilmoitukset ja hyppäsi sitten telkkariohjelmien puolelle. Henrik taas oli enemmän kiinnostunut vain uutisista ja talousasioista ja ne osiot hän lukikin huolellisesti.

– Hei Henkka, koska me ollaan viimeksi nussittu? Aaron kysyi juuri kun Henrik oli aloittanut lukemaan talousuutisia.

Henrik vilkaisi nopeasti lehden takaa Aaronia.

– Ei nyt taas Aaron-kulta. Ei nyt, eikä varsinkaan tähän aikaan päivästä. Sitä paitsi sähän tiedät miten stressaantunut mä olen töistäni tällä hetkellä.

– Eihän meillä ole ollut seksielämää viimeiseen kahteen kukauteen, Aaron sanoi mietteläästi.

– Lakanoista päätellen joku on spermaillut ihan säännöllisesti, Henrik tokaisi napakasti.

– Pakkohan tässä on purkaa paineita sitten itsekseen, kun kerran pariterapia ei toimi, veisteli Aaron takaisin.

– Äsh, mun pitää valitettavasti nyt lähteä duuniin, mutta tästä keskustellaan vielä, sanoi Henrik ja antoi suikon Aaronin poskelle lähtiessään vauhdilla kohti eteistä.

– Hyvää työpäivää ja nähdään illalla! Aaron huusi hänen peräänsä.

Hiukan typertyneenä jäi Aaron istumaan aamiaispöytään. Ei tainnut sujua ihan mallikkaasti keskustelu olemattomasta seksielä-

mästä Henkan kanssa. Mutta sehän oli totuus. Ei hänellä ja Henkalla ollut ollut seksuaalista elämää viimeisten kahden kuukauden aikana. Kyllähän Aaron sen itsekin tiesi, että hän oli heistä kahdesta ehdottomasti se seksuaalisin olento. Niin oli ollut aina siitä lähtien, kun he Henkan kanssa tapasivat 20 vuotta sitten ja harrastivat pikaseksiä hississä matkalla Henkan luokse eräistä pikkujouluista. Pikaseksi eli pikainen suihinotto, jossa ei ehditty laukeamaan, mutta maistamaan ehdittiin tai jos edes maistamaan, mutta ainakin näkemään mitä toisen bokserit kätkevät sisäänsä.

Aaron vihasi edessään pöydällä tuijottavia lerppuja banaaninkuoria ja mehua tirskuvaa halkaistua appelsiinia. Puurokulhon suupielissä oli kaurahiutalemössöä, joka puolestaan sai Aaronin hieman virnistämään. Mutta tyhjä iso, punainen kahvimuki sai adrenaliinivirrat virtaamaan ja Aaronin hakemaan lasikannun kahvinkeittimestä ja kaatamaan kahvimukin täyteen höyryävää mustaa kahvia.

PAINEAALTO HERTTONIEMEN METROASEMAN laiturilla oranssijunan pelmahtaessa asemalle sai Henrikin takinliepeet ja eläväiset, lainehtivat hiukset lepattamaan. Taas samanlainen ruuhka kuin aina ennenkin puoli kahdeksan aikaan arkiamu-
na. Onneksi, torstain onneksi, Henrik oli nopea, hiukan röyhkeän itsekäskin ja sai istumapaikan erään pynttäytyneen tiukkailmeisen hienorouvan vierestä. Rouva oli ilmeisesti kylpenyt jossain turhan kalliissa parfyymissa vähän liiankin kauan. Chanel No. 5 Perfume, niinhän se taisi olla. Vastakkaiselle tyhjälle penkille istahtivat purkkaa jauhava parikymppinen nainen ja varmaankin kolmekymppinen mies tyylikkään mustan reppunsa kanssa. Naisella oli vaalea hiuspehko, jonka pantana toimivat lilanväriset kuuppakuulokkeet. Michellä oli korvissaan langattomat nappikuulokkeet ja hänen miehekkään poikamaisista kasvoistaan saattoi aistia Välimeren auringon ja italialaisen temperamentin.

Henrik käänsi katseensa miehen ja naisen ohi metrojunan ikkunasta ulos ja jäi tuijottamaan ohikiitävää Itäväylää.

Aaronin aamiaispöydässä esittämä kysymys ”Hei Henkka, koska me ollaan viimeksi nussittu?” toistui hänen mielessään. Mitä tämä nyt taas oli? Kyllähän hän siitä Aaronille pari kuukautta sitten sanoi, että nyt on hektisempi aika taas alkamassa töissä, mikä aiheuttaa stressiä ja hänen ajatuksensa voivat harhailla kaikkialla muualla kuin kotiasioissa, eikä hän välttämättä olisi niin seksuaalinen kuin mihin Aaron oli tottunut. Heillä oli Aaronin kanssa avoin suhde, mikä heidän tapauksessaan tarkoitti sitä että molemmilla oli halutessaan mahdollista hankkia itselleen ulkopuolisia seksikumppaneita, ehtona vain se, ettei kumpikaan toisi mitään ikäviä tuliaisia kummallekaan. Niin se oli toiminut jo 20 vuotta.

Ei Aaron ollut koskaan aikaisemmin ottanut puheeksi heidän seksittömiä kausiaan. Miksi nyt yhtäkkiä? Oliko jotain muuttunut? Vai oliko tässä nyt jotain muuta mistä pitäisi keskustella?

HAMPAAT AARON OLI pessyt jo ennen aamiaiselle tuloaan ja silmätipatkin hän oli tiputellut, mutta vielä oli edessä parranajo. Hän oli joskus kokeillut pitää sänkeä, edes pientä ja kevyttä sellaista nörttihenkistä, mutta aina se näytti hänen mielestään kuitenkin orapihlaja-aidalta. Niinpä hän päätti käynnistää partakoneensa kylpyhuoneen peilin edessä ja aloitti rauhallisen ajon läpi kaulan, leuan ja poskien partakarvojen.

”Olinko mä liian suora Henkkaa kohtaan?” hän kysyi peililtä. Se on kyllä totta, että hänellä ja Henkalla ei ollut ollut viimeiseen kahteen kuukauteen minkäänlaista seksuaalista elämää. Ellei sitten seksuaaliseksi elämäksi lasketa hätäisiä suudelmia suulle ja poskelle aamukiireessä ja yöllä juuri ennen nukahtamista. Mutta varsinaista seksuaalista seksiä heillä ei ollut ollut. Suurin syy juuri Henkan stressaavat työkuviot. Kyllähän Aaron senkin tiesi ja ymmärsi, että heillä oli aina ollut avoin suhde, ja hänellä olisi kaikki mahdollisuudet päästä naimaan aina kuin vain halusi. Olihan hänellä ne pari niin sanottua vakituista panokaveria, joille oikeastaan riitti tekstiviesti ja saattoi olla melko varma, että kohta nussitaan.

*Love me tender, love me true,
All my dreams fulfilled*

MIRKKU, AARONIN ÄITI, tuijotti hoitokodin 5. kerroksen yksiönsä valtavasta ikkunasta jonnekin kauas keskustan suuntaan ja oli juuri kuunnellut varmaankin kolmatta tuhannetta kertaa Elvis Presleyn *Love me tenderin*. Hänellä oli hyllykkö täynnä Elviksen levyjä. Vinyylisiä älppäreitä ja sinkkuja sekä CD-levyjä. CD-levyjä oli tosin helppoa soittaa toistona, eikä hoitajan tarvinnut puolen tunnin välein käydä Mirkun levysoitinsa räpläämässä. *Love me tender* oli ollut Mirkun ja Aaronin isän Pentin rakkauden tanssi, jonka he olivat tanssineet häissään. Mirkku suorastaan jumaloi Elvistä ja oli edelleenkin sitä mieltä, ettei Elvis ollut kuollut 16.8.1977 vaan oli lavastanut kuolemansa ja häipynyt Havaijille suosiotaan pakoon.

– Moi äiti! Päivän jätskihetki! Aaron asetteli yhden annoksen vaniljajäätelöpurkit ja kertalusikat pöydälle valmiiksi.

– Millainen päivä kirjastossa? Mirkku kysyi jäätelöä maiskutelllessaan.

– Se tavallinen. Kirjoja sisään ja kirjoja ulos. Valtava määrä asiakkaita. Huh. Kyllä sitä tuntee töitä tehneensä.

– Hyvä kun on töitä. Mites Henrik?

– Mitäs Henrik... Mä taisin aamulla suututtaa Henkan.

– Pyydät anteeksi. Se on... parisuhde.

Sitten Mirkku oli hiljaa ja söi jäätelönsä loppuun. Aaron vähän ihmettelikin äitinsä tämänkertaista puheliaisuutta, mutta ainahan se on parempi kuin vain yksittäiset kommentit, joihin Aaron ehti tottua jo paria vuotta aikaisemmin.

Elviksen *Heartbreak hotel*’n jälkeen Aaron korjasi kertalusikat ja tyhjät jäätelöpurkit kylpyhuoneen roskikseen. Kaikki näyttäisi olevan ihan hyvin äidin kanssa. Tai niin hyvin kuin asiat hoitokodin yksiössä voivat olla.

– Haluaisitko mennä olohuoneen puolelle muiden seuraan?

– Mä en tykkää siitä muijasta, Mirkku vastasi.

– Sofiastako? Koittakaa nyt tulla toimeen.

– Hoitaja hakee iltapalalle.

– Panenko *All shook up*’n soimaan, kun mä lähden kohta? Aaron kysyi.

– No pane! Vittu mä en tykkää tästä.

– Sopii ainakin meidän molempien mielialaan! Aaron sanoi naurahtaen äitinsä kiroilulle ja temperamentille.

Ja sitten kun sen aika on:

”Hyvää yötä, kauniita unia – oman kullan kuvia!”

*Kolme on kova sana
on
Markus Kronströmin
toinen romaani.*

Aaronilla ja Henrikillä
on ollut avoin suhde jo 20 vuotta.

He eivät koskaan ole kokeilleet kolmen kimppaa.

Nyt he lähtevät etsimään kolmatta kundia
piristämään seksieroottista elämäänsä.

Tavalla tai toisella mukana ovat myös
Elvis Presley, ABBA, Tyttökullat,
Euroviisut ja Batman & Robin.

Tarina tapahtuu 2010-luvun alkupuoliskolla.

ISBN: 978-952-80-4676-9

